

være gaaede ind i normerede Professorater, ikke faae anden Forbedring end den, at de nu have Afgang til at faae en stedse stigende Gage, men deres Begyndelsesgage som Professorer er ikke større end den, de have havt som extraordinaire Docenter, nemlig 1500 Rd. I Betragtning af disse Mænds Fortjeneste og deres Alder — de ere nemlig begge over 50 Aar — har man fundet, at de vel kunne egne sig til og være værbige til en Gageforbedring, og Udvalget har derfor troet at kunne forlige sig med Lovens Forudsætninger ved at foreslaae, at der indrømmes hver af dem et personligt Tillæg af 200 Rd. Den ærede Minister er ogsaa gaaet ind paa denne Ordning, men har ønsket, at der ved samme Leilighed blev tilstaaet den extraordinaire Docent i de slaviske Sprog et lignende Gage-tillæg, og Udvalget har troet heri at kunne samstemme med Ministeren, hvorfor der under Nr. 19 er stillet et Forslag om, at denne Docent ogsaa erholder et lignende Tillæg som de to førstnævnte Professorer. — Jeg kommer derefter til det under Nr. 20 stillede Endringsforslag, der i sig selv kun angaaer et ubetydeligt Beløb, nemlig 27 Rd. 30 Sk., men jeg skal tillade mig at opholde mig noget længere derved, fordi her netop foreligger et Forslag, som kommer igjen, navnlig ved Endringsforlaget under Nr. 34. Det har saavel af Indenrigsministeren som af den høitagtede Kultusminister været erkjendt, at man i det Hele forlanger mere af Bygningsinspektøren, end der, ifølge hans Embedsstilling, med Billighed kunde forlanges, og man har derfor taget under Overveielse, om man ikke paa en eller anden Maade, uden direkte at forøge denne Mands Gage, kunde vederlægge ham for det Arbeide, man maatte erkjende, tildeels laa udenfor hans Embedsfunktion, saameget mere, som der ved enkelte af disse Arbeider paaførtes ham Udgifter, hvorfor han ikke fik nogen Godtgjørelse. De nævnte Ministre ere i denne Henseende blevne enige om at tilstaae ham et ekstraordinært Honorar af 3 pCt. ved Nybygninger, eller ialtfald saadanne betydelige Hovedreparationer, som maatte

fættes i Klasse dermed, og Udvalget har ikke fundet Noget herimod at erindre, idet det er oplyst, at denne Mand jævnligen har havt saa betydelige Udgifter til Tegninger, at han har maattet angribe sin Embeds-gage for at dække dem. Med Hensyn til Størrelsen af det foreslaaede Procentbeløb har Udvalget vistnok erkjendt, at det, der var bragt i Forslag, i Almindelighed maatte ansees for en ret passende Godtgjørelse; men paa den anden Side har man ikke kunnet gaae ind paa, at der ved enhver Nybygning og enhver Hovedreparation, der maatte sættes i Sammenligning dermed, uden Hensyn til dens egen Bestaendighed kunde være Grund til at tilstaae disse 3 pCt. Betydningen af dette Endringsforslag, saavel som af det under Nr. 34, er altsaa den, at Thinget vistnok i Almindelighed erkjender, at der ikke er Noget til Hinder for at tilstaae disse 3 pCt., men at det dog forbeholder sig for det enkelte Tilfælde at kunne forandre det. Et saadant Tilfælde foreligger navnlig her — det har megen Righed med det under Nr. 34 nævnte — idet der er Spørgsmaal om Ombygning af en Muur udenom en Kirkegaard, et Arbeide, der ganske vist for Bygningsinspektøren hverken fordrer nogen Tegning eller nogen særdeles personlig Deeltagelse fra hans Side. Det Forslag, jeg her har omtalt, gaaer ud paa en Nedsættelse af 27 Rd. 30 Sk., og det under Nr. 34 paa en Nedsættelse af 24 Rd. 60 Sk. — Det ærede Thing vil erindre, at under Finantslovens første Behandling bragte det ærede Medlem, der ogsaa er Medlem af Udvalget, dets høitærede Formand (Tscherning) Spørgsmaalet om Examenkommissioner under Forhandling. Efter den Maade, hvorpaa den høitagtede Minister modtog disse Bemærkninger, har Udvalget fundet Anledning til at konferere nærmere med ham derom, og det er som Følge af denne Konference, altsaa med Ministerens Samtykke, at Udvalget under Nr. 21 har tilladt sig at stille et Forslag om 3000 Rd. til Indretning af Examenkommissioner, idet man har været overbevist om, at en saa-